

Predmet C-781/23**Zahtjev za prethodnu odluku****Datum podnošenja:**

18. prosinca 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

12. prosinca 2023.

Žalitelj:

Malmö Motorrenovering AB

Druga stranka u žalbenom postupku:

Allmänna ombudet hos Tullverket

HÖGSTA ZAPISNIK [...] [...]**FÖRVALTNINGS- 12. 12. 23. [...]****DOMSTOLEN [...] [...]**

[...]

ŽALITELJ

Malmö Motorrenovering AB [...]

[...]

DRUGA STRANKA U ŽALBENOM POSTUPKU

Allmänna ombudet hos Tullverket (glavni zastupnik Carinske uprave, Švedska)

[...]

ODLUKA

Od Suda Europske unije mora se ishoditi prethodna odluka na temelju članka 267. UFEU-a u skladu s priloženim zahtjevom za takvu odluku (Prilog zapisniku).

[...]

PRILOG

Zahtjev za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a kojim se traži tumačenje članka 251. Uredbe (EU) br. 952/2013 o Carinskom zakoniku Unije (Carinski zakonik Unije)

Uvod

- 1 Högsta förvaltningsdomstolen (Vrhovni upravni sud, Švedska) svojim zahtjevom za prethodnu odluku pita na koji način treba tumačiti članak 251. Carinskog zakonika Unije kad je riječ o uvjetima za produljenje prethodno odobrenog razdoblja tijekom kojeg roba može ostati u postupku privremenog uvoza. Prethodno pitanje pojavilo se u okviru postupka koji se odnosi na gašenje carinskog duga u skladu s člankom 124. stavkom 1. točkom (h) Carinskog zakonika Unije.

Primjenjive odredbe prava Unije

- 2 Prema članku 28. stavku 1. točki (b) Carinskog zakonika Unije, povoljne odluke mogu se opozvati ili izmijeniti na zahtjev njihovih korisnika.
- 3 Članak 79. stavak 1. točka (a) Carinskog zakonika Unije predviđa da, za robu koja podliježe uveznoj carini, uvozni carinski dug nastaje uslijed neispunjavanja carinskih obveza, među ostalim, o privremenom uvozu takve robe u carinsko područje Unije.
- 4 Carinski dug koji je nastao prema članku 79. stavku 1. točki (a) Carinskog zakonika Unije gasi se na temelju članka 124. stavka 1. točke (h) tog zakonika ako, sukladno podtočki i. potonje odredbe, propust koji je doveo do nastanka carinskog duga nije imao značajan učinak na ispravnost dotičnog carinskog postupka i nije predstavljao pokušaj prijevare te su, sukladno podtočki ii. te odredbe, sve potrebne formalnosti za reguliranje statusa robe naknadno obavljene.
- 5 Članak 250. stavak 1. Carinskog zakonika Unije propisuje da u postupku privremenog uvoza roba koja nije roba Unije, a namijenjena je za ponovni izvoz, može podlijegati posebnoj uporabi na carinskom području Unije, s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine.
- 6 U članku 251. Carinskog zakonika Unije utvrđeno je razdoblje u kojem roba može ostati u postupku privremenog uvoza.

- 7 U stavku 1. tog članka navodi se da carinska tijela određuju razdoblje u kojem roba koja je stavljena u postupak privremenog uvoza mora biti ponovo izvezena ili stavljena u sljedeći carinski postupak. U njemu se dalje navodi da takvo razdoblje mora biti dovoljno dugo za ispunjenje svrhe odobrene uporabe.
- 8 U stavku 2. navodi se da, osim ako je određeno drukčije, najdulje razdoblje tijekom kojega roba može ostati u postupku privremenog uvoza u istu svrhu i pod odgovornošću istog korisnika odobrenja iznosi 24 mjeseca, čak i ako je postupak završen stavljanjem robe u drugi posebni postupak i ponovnim stavljanjem robe u sljedeći postupak privremenog uvoza.
- 9 Prema stavku 3., ako se, u iznimnim okolnostima, odobrena uporaba ne može ispuniti u razdoblju iz stavaka 1. i 2., carinska tijela mogu, na opravdani zahtjev korisnika odobrenja, produljiti to razdoblje za razumno vrijeme.
- 10 Naposljetku, stavak 4. propisuje da ukupno razdoblje tijekom kojeg roba može ostati u postupku privremenog uvoza ne smije premašiti 10 godina, osim u slučaju nepredviđenog događaja.
- 11 Prema članku 103. točki (a) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije – za potrebe primjene članka 124. stavka 1. točke (h) podtočke i. Carinskog zakonika Unije – prekoračenje roka za razdoblje koje nije duže od produljenog roka koji bi se odobrio da je za takvo produljenje podnesen zahtjev smatra se propustom bez znatnog utjecaja na ispravnost carinskog postupka.

Činjenično stanje u postupku

- 12 Predmet se odnosi na društvo Malmö Motorreovering AB i privremeni uvoz trkaćeg automobila iz Sjedinjenih Američkih Država u Švedsku. To je društvo automobil uvezlo kako bi ga koristilo u utrkama te nakon toga ponovno izvezlo. Utrke su trebale trajati do 8. rujna 2019. Društvo Malmö Motorreovering AB podnijelo je zahtjev za odobrenje primjene postupka privremenog uvoza, koje mu je i izdano, te je ono 30. travnja 2019. dovezlo automobil u zemlju. Međutim, prema uvjetima odobrenja, automobil se morao ponovno izvesti do 30. srpnja 2019., to jest prije završetka utrka. Društvo Malmö Motorreovering AB spori se s Tullverket (Carinska uprava, Švedska) oko pitanja zašto je taj, a ne neki kasniji datum, određen kao krajnji rok za ponovni izvoz.
- 13 Nesporno je da je automobil ponovno izvezen tek 19. rujna 2019. – to jest nakon isteka roka predviđenog u odobrenju – te da to nije predstavljalo pokušaj prijevare.
- 14 Budući da je automobil izvezen nakon isteka roka predviđenog u odobrenju, Carinska uprava odlučila je društvu Malmö Motorreovering AB naplatiti carinu u iznosu od 101 959 švedskih kruna i PDV u iznosu od 280 387 švedskih kruna.

- 15 Društvo Malmö Motorrenovering AB protiv te je odluke podnijelo tužbu Förvaltningsrätten i Linköping (Upravni sud u Linköpingu, Švedska), koji ju je prihvatio i presudio da carinski dug, uključujući PDV, treba ugasiti. Förvaltningsrätten i Linköping (Upravni sud u Linköpingu) istaknuo je da društvo Malmö Motorrenovering AB u svojem zahtjevu nije navelo krajnji datum za ponovni izvoz, ali da mu je namjera bila automobil izvesti tek nakon završetka sezone utrki. Prema mišljenju Förvaltningsrätten i Linköping (Upravni sud u Linköpingu), ništa ne upućuje na to da je postupak imao prijeknu svrhu, već je, prema svemu sudeći, bila riječ o pukom previdu. S obzirom na to te na činjenicu da Carinska uprava nije tvrdila da je bilo razloga da se društvu Malmö Motorrenovering AB ne odobri ponovni izvoz automobila do datuma na koji je on stvarno ponovno izvezen, da je taj datum bio naveden u zahtjevu, Förvaltningsrätten i Linköping (Upravni sud u Linköpingu) utvrdio je da se carinski dug može ugasiti u skladu s člankom 124. stavkom 1. točkom (h) Carinskog zakonika Unije.
- 16 Carinska uprava podnijela je žalbu Kammarrätten i Jönköping (Žalbeni upravni sud u Jönköpingu, Švedska), koji ju je prihvatio i potvrdio odluku Carinske uprave. Kammarrätten i Jönköping (Žalbeni upravni sud u Jönköpingu) utvrdio je da je, kako bi se odobrilo oslobođenje na temelju članka 124. stavka 1. točke (h) Carinskog zakonika Unije i članka 103. točke (a) Uredbe o dopuni, potrebno ispitati bi li i u kolikom trajanju društvu Malmö Motorrenovering AB bilo odobreno produljenje roka za ponovni izvoz automobila, da ga je ono zatražilo od Carinske uprave. Prema mišljenju tog suda, društvo Malmö Motorrenovering AB nije dokazalo da bi mu, s obzirom na okolnosti, produljenje vjerojatno bilo odobreno, da ga je zatražilo. Razlog tomu je, među ostalim, činjenica da bi za produljenje u predmetnom slučaju morale postojati iznimne okolnosti. Stoga je utvrđeno da se carinski dug ne može ugasiti u skladu s člankom 124. stavkom 1. točkom (h) Carinskog zakonika Unije.
- 17 Društvo Malmö Motorrenovering AB protiv presude Kammarrätten i Jönköping (Žalbeni upravni sud u Jönköpingu) podnijelo je žalbu Högsta förvaltningsdomstolen (Vrhovni upravni sud). Högsta förvaltningsdomstolen (Vrhovni upravni sud) mogućnost podnošenja žalbe može ograničiti na aspekt slučaja čije je razmatranje osobito važno za ujednačenu primjenu prava (presedansko pitanje). On je u predmetnom slučaju dopustio podnošenje žalbe u pogledu presedanskog pitanja koje se tiče uvjeta za određivanje i naknadno produljenje razdoblja tijekom kojeg roba može ostati u postupku privremenog uvoza u skladu s člankom 251. Carinskog zakonika Unije. O mogućnosti podnošenja žalbe u pogledu ostalih aspekata slučaja taj se sud nije očitovao.
- 18 U ovakvim slučajevima postupak pred Högsta förvaltningsdomstolenom (Vrhovni upravni sud) pokreće glavni zastupnik Carinske uprave. Dakle, glavni zastupnik Carinske uprave – a ne sama Carinska uprava – je stranka pred Högsta förvaltningsdomstolenom (Vrhovni upravni sud). Ipak, Carinskoj upravi omogućeno je da se očituje o slučaju.

Stajališta stranaka i Carinske uprave

Malmö Motorrenovering AB

- 19 Društvo Malmö Motorrenovering AB smatra da Högsta förvaltningsdomstolen (Vrhovni upravni sud) treba utvrditi da postoje razlozi za gašenje carinskog duga čije je plaćanje naloženo tom društvu. Ono ističe sljedeće.
- 20 Tvrdnja Carinske uprave da je za gašenje carinskog duga potrebno postojanje iznimnih okolnosti pogrešno je s obzirom i na tekst i na svrhu članka 251. Carinskog zakonika Unije. Iznimne okolnosti, koje se spominju u stavku 3. tog članka, odnose se na razdoblje od 24 mjeseca o kojem se govori u stavku 2. U stavku 3. upućuje se i na stavak 1. zato što to razdoblje otpočeka može biti određeno u trajanju duljem od 24 mjeseca. Stavak 3. stoga treba tumačiti na način da postupak privremenog uvoza može trajati do 24 mjeseca, a da za njegovo dulje trajanje moraju postojati iznimni razlozi.

Glavni zastupnik Carinske uprave

- 21 Glavni zastupnik Carinske uprave smatra da predmet treba vratiti Kammarrättenu i Jönköping (Žalbeni upravni sud u Jönköpingu) na ponovno odlučivanje zato što članak 251. stavak 3. Carinskog zakonika Unije nije primjenjiv te ističe sljedeće.
- 22 Opće pravilo iz članka 251. stavka 1. Carinskog zakonika Unije jest da razdoblje koje carinska tijela mora biti dovoljno dugo za ispunjenje svrhe odobrene uporabe. Ako se određeno razdoblje tijekom kojeg roba može ostati u postupku privremenog uvoza pokaže nedovoljnim, korisnik odobrenja može, na temelju članka 28. stavka 1. točke (b) tog zakonika, podnijeti zahtjev za izmjenu odluke kako bi to razdoblje bilo produljeno. Potonju je odredbu razumno tumačiti na način da je druga pravila mogu ograničiti, ako su primjenjiva. Pitanje je čini li članak 251. stavak 3. Carinskog zakonika Unije takvo pravilo u predmetnom slučaju.
- 23 Kada je riječ o produljenju razdoblja predviđenog u članku 251. Carinskog zakonika Unije, čini se razumnim i prikladnim da se takvo produljenje može odrediti ako korisnik odobrenja može dokazati da određeno razdoblje nije dovoljno za ispunjenje svrhe odobrene uporabe. Uvjet prema kojem bi se takvo produljenje moglo odobriti samo u iznimnim okolnostima doveo bi u pitanje svrhu pravila.
- 24 Iz uvodnog dijela članka 251. stavka 3. Carinskog zakonika Unije jasno proizlazi da je primjena te odredbe zamišljena za slučaj da se odobrena uporaba ne može ispuniti u razdoblju iz stavaka 1. i 2. tog članka. S obzirom na svrhu tih odredbi, upućivanje na stavke 1. i 2. u stavku 3. treba tumačiti na način da se stavak 3. odnosi na produljenje razdoblja iz stavka 1. na trajanje koje premašuje najdulje razdoblje od 24 mjeseca predviđeno u stavku 2.

- 25 Takvo tumačenje znači da se ograničenje na iznimne okolnosti predviđeno u članku 251. stavku 3. Carinskog zakonika Unije primjenjuje samo ako bi produljenje razdoblja tijekom kojeg roba može ostati u postupku privremenog uvoza (u istu svrhu i pod odgovornošću istog korisnika odobrenja) dovelo do toga da to razdoblje bude dulje od 24 mjeseca.

Carinska uprava

- 26 Carinska uprava tvrdi da žalbu treba odbiti te da je članak 251. stavak 3. Carinskog zakonika Unije primjenjiv u predmetnom slučaju. U toj se odredbi upućuje i na stavak 1. i na stavak 2. tog članka. Da se htjelo da se stavak 3. primjenjuje samo na produljenje razdoblja na trajanje koje premašuje najdulje razdoblje od 24 mjeseca predviđeno u stavku 2., u stavku 3. upućivalo bi se samo na stavak 2.

Potreba za prethodnom odlukom

- 27 Nesporno je da razdoblje za ponovni izvoz koje je Carinska uprava odredila nije bilo dovoljno za ispunjenje svrhe odobrene uporabe, a to je bilo korištenje automobila u utrkama unutar Unije do početka rujna 2019. Nesporno je i da je ukupno razdoblje koje je društvu Malmö Motorrenovering AB bilo potrebno za ispunjenje te svrhe bilo kraće od 24 mjeseca te da nije bilo pokušaja prijave.
- 28 U predmetu pred Högsta förvaltningsdomstolenom (Vrhovni upravni sud) postavlja se pitanje koji se uvjeti, u situaciji poput opisane, primjenjuju za određivanje i naknadno produljenje razdoblja tijekom kojeg roba može ostati u postupku privremenog uvoza u skladu s člankom 251. Carinskog zakonika Unije.
- 29 Prema članku 251. stavku 3. Carinskog zakonika Unije, ako se, u iznimnim okolnostima, odobrena uporaba ne može ispuniti u razdoblju iz stavaka 1. i 2., carinska tijela mogu, na opravdani zahtjev korisnika odobrenja, produljiti to razdoblje za razumno vrijeme. Društvo Malmö Motorrenovering AB i glavni zastupnik Carinske uprave tu odredbu tumače drukčije nego Carinska uprava.
- 30 Članak 251. stavak 3. Carinskog zakonika Unije može se, kako to društvo Malmö Motorrenovering AB i glavni zastupnik Carinske uprave tvrde, shvatiti na način da je primjenjiv samo ako zahtjev za produljenje znači da će već odobreno razdoblje, zajedno sa zatraženim produljenjem, premašivati rok od 24 mjeseca predviđen u stavku 2. Ako se stavak 3. shvati na taj način, zahtjev iznimnih okolnosti koji je u njemu sadržan nije primjenjiv ako je, kao u predmetnom slučaju, već odobreno razdoblje, zajedno sa zatraženim produljenjem, kraće od 24 mjeseca.
- 31 Međutim, Carinska uprava drukčije tumači stavak 3. te tvrdi da upućivanje na stavke 1. i 2. koje se u njemu nalazi znači da se on primjenjuje uvijek kada se odobrena uporaba ne može ispuniti unutar već odobrenog razdoblja. Ako se stavak 3. shvati na taj način, zahtjev iznimnih okolnosti koji je u njemu sadržan

primjenjiv je i ako je već odobreno razdoblje, zajedno sa zatraženim produljenjem, kraće od 24 mjeseca.

- 32 Högsta förvaltningsdomstolen (Vrhovni upravni sud) smatra da tekst članka 251. Carinskog zakonika Unije ne isključuje nijedno od tih dvaju tumačenja. Prema mišljenju tog suda, navodi glavnog zastupnika Carinske uprave u pogledu svrhe te odredbe nisu dovoljni da bi se odredilo njezino značenje. Čini se da Sud do sada nije razmatrao tu problematiku te stoga, prema mišljenju Högsta förvaltningsdomstolena (Vrhovni upravni sud), nema dovoljno smjernica na temelju kojih bi se predmetni spor riješio. Zato je potrebno od Suda ishoditi prethodnu odluku.

Pitanje

- 33 S obzirom na navedeno, Högsta förvaltningsdomstolen (Vrhovni upravni sud) traži odgovor na sljedeće pitanje.
- 34 Treba li članak 251. Carinskog zakonika Unije tumačiti na način da upućivanje u njegovu stavku 3. na stavke 1. i 2. tog članka znači da se zahtjev iznimnih okolnosti iz stavka 3. primjenjuje samo ako bi već odobreno razdoblje, zajedno sa zatraženim produljenjem, značilo da bi ukupno razdoblje tijekom kojeg roba može ostati u postupku privremenog uvoza bilo dulje od 24 mjeseca? Ili pak taj članak treba tumačiti na način da je zahtjev iznimnih okolnosti iz njegovu stavka 3. primjenjiv na sve zahtjeve za produljenje, to jest čak i ako je već odobreno razdoblje, zajedno sa zatraženim produljenjem, kraće od razdoblja od 24 mjeseca, predviđenog u stavku 2.?